

ville de Artikler, for hvilke Tolden ophæves, ikke give nogen forøget Indtægt, men om de Artikler, der blive tilbage, gjælder, hvad jeg her har sagt, i en saadan Grad, at der ikke kan være Tvivl om, at dette Resultat vil fremkomme. En Indtægtsformindfælselse svarende til Krigsskattens Beløb vil i Virkeligheden ikke udgjøre Mere end det Halve for Statskassen. Naar der nu er Spørgsmaal om, hvilke Nedsættelser der bør foretages udover, hvad Regjeringen har foreslaaet, og hvad Landstinget har tiltraaet, er jeg i det Allervæsentligste enig med det ærede Medlem, som havde Ordet først, og der er kun eet Punkt, ialtfald et væsentligt Punkt, hvor jeg adskiller mig fra ham, nemlig med Hensyn til Rasse-tolden, som jeg tror ikke bør nedsættes, men helt bør ophæves. Det er saa naturligt, at der finder en saadan Overensstemmelse Sted imellem mig og det ærede Medlem, som han jo, hvad han selv yttrede, i alt Væsentligt har kunnet slutte sig til det Forslag, som jeg var med til at indbringe for 2. Aar siden. Overhovedet tror jeg, at i finansiell Henseende vil dette Forslag omtrent udtrykke dette Things Mening, og naar man sammenligner det med de tidligere Lovforslag, som ere vedtagne i dette Thing, og tager Hensyn til den meget betydelige Forøgelse af Toldindtægterne, siden det sidste Toldforslag blev vedtaget her i Thinget, maa det vistnok indrømmes, at, hvis dette Thing stiller sig paa det af mig betegnede Standpunkt og kræver en samlet Nedsættelse paa forskjellige Love, som omtrent svarer til Krigsskattens Beløb, vil deri ligge en ikke ringe Smødefommen fra dette Things Side ligeoverfor de Anstuelser, som ere blevne gjorte gjældende fra Regjeringens Side, og som ogsaa ere blevne hævdede fra det andet Things Side. — Det andet Punkt, hvori dette Things Standpunkt er forskjellig fra Regjeringens og Landstingets, er Beskyttelsen. Det er imidlertid maasse ikke nogen aldeles principiel Forskjel, der er tilstede i saa Henseende. Jeg tror snarere, at man kunde vende den Sætning om, som den høitæredede Minister udtalte, og udtrykke negativt, hvad han udtalte positivt. Den høitæredede Minister sagde, at han vilde holde paa Beskyttelsen overalt, hvor den ikke medførte en bestaaende Industris Tilintetgjørelse eller væsentlige Forringelse, og Landstinget har stillet sig paa samme Standpunkt. Jeg tror snarere, at man maa formulere det noget anderledes og sige som saa: Beskyttelsen er i og for sig stadelig, og den bør derfor ophæves, forsaavidt man kan gjøre det, uden at tilintetgjøre den bestaaende Industri, altsaa vende Sætningen mere om og betone som Grundsætning, Ønsket om at ophæve

Beskyttelsen, imedens vi ere enige om at tage det mest fornødne Hensyn til de bestaaende Industrier, som ikke kunne undvære nogen Beskyttelse. Naar man saa stærkt positivt betoner Beskyttelsens Fordelagtighed og Ønskelighed, som det er flet i det andet Thing saavel fra Regjeringens som fra Medlemmers Side, saa tror jeg, at man har overset, hvad der er den egentlige Karakter af Toldbeskyttelsen, og det er da det, at det er en Skat, som lægges paa den store Befolkning til Bedste for en mindre Del af Befolkningen, og det er specielt en Skat, som lægges paa Landbefolkningen til Bedste for Bybefolkningen. Nu er det blevet gjældende i det andet Thing, at Udviklingen gaar i den Retning, at Befolkningen strømmer fra Landet til Byerne, følgelig bør vi stifte den Noget at bestille i Byerne, beskytte den der, i det Hele taget støtte den i denne Udvikling, som man betragter som en naturlig Udvikling. Man spørger imidlertid ikke, hvoraf det kommer sig, at denne Strøm fra Land til By finder Sted, om det maasse ikke netop har sin Aarsag i den økonomiske Lovgivning paa den ene Side og paa den anden Side i en uheldig landøkonomisk Lovgivning og uheldige landøkonomiske Forhold, om man ikke snarere burde søge andre Løgemidler derfor end dette at holde paa Beskyttelsen eller, som Bestræbelsen har været fra visse Sider af det andet Thing, endogjaa at forøge Beskyttelsen, om man ikke snarere burde stræbe efter at gjøre Livet paa Landet billigere og Livsbetingelserne paa Landet bedre, end de ere, og det er en Opfordring, som der særlig er Aarsag til at rette til den nuværende Regjering paa Grund af dens hele agrariske Stilling. Mon ikke en af Aarsagerne til, at Landbefolkningen strømmer til Byerne, er den, at i de sidste 20 Aar er Antallet af selvstændige Gaarde blevet formindsket med 7—8,000 paa Landet, eller ialtfald saa stort et Antal Gaarde er blevet inddraget under Herregaardene, og at Vilkaarene for Husmændenes Befiddelse af deres Jord ved Tidens Ugunst ere blevne ringere og ringere paa Landet? Vilde der ikke snarere være Opfordring for den nuværende Regjering til at komme med agrariske Forslag, som skaffede Husmændene en sikrere Befiddelse af deres Huse og Jord og derved skaffede dem gunstigere Livsvilkaar end at begunstige deres Indvandring til Byerne? Jeg beder at undskyldte, jeg fortalte mig før, jeg sagde 7—8,000, det er 7—800 Gaarde, jeg retter strax denne Feil, det var en Fortalelse. Der er en anset landøkonomisk Autoritet, som nylig i de jydsk Landbosforeninger har ud-